

Laura Mor: “Lluny de confinar-se, l’Església ha expressat confiança”

Ds, 30/05/2020 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete –CR) Esglésies tancades, misses presencials cancelades, una comunitat de fidels amb un alt risc de contagi, confinament domiciliari durant dos mesos, centres socials tancats, hospitals desbordats. Aquest és el panorama que la pandèmia sanitària de la Covid-19 ha provocat a grosso modo. I l’Església, què ha fet durant aquest temps?

Aquesta és la pregunta que la periodista **Laura Mor**, junt amb l’equip de professionals de la productora audiovisual Animaset, ha volgut respondre amb el documental ‘[Església confi\(N\)ada](#)’, que s’ha presentat aquest divendres per Youtube i [que s’estrena](#) aquest diumenge a les 13 h a 8TV.

“Anàvem rebent inputs d’accions d’Església que eren iniciatives totes elles a favor de les persones”, ha explicat Laura Mor, periodista i directora del documental. “Lluny del quedeu-vos a casa que se’ns demanava a tots, el documental recull com l’Església ha sabut acompanyar i estar a prop de moltes persones”, sense deixar de respectar les directrius de sanitat.

Un treball audiovisual que s’ha realitzat íntegrament en confinament, ha recordat **Jordi Llisterri**, director de Catalunya Religió i coguionista del documental. “No ens hem desplaçat per fer-ho, hem tingut ajuda dels mateixos protagonistes i s’ha respectat així el confinament”. Un documental de trenta minuts de durada que “el fa autèntic”. Al setembre, ha expressat Llisterri, “el podríem haver fet, sí, però no seria igual. Hem recollit el que s’ha viscut ara, és un retrat directe del que l’Església ha viscut aquests dies de confinament”.

La N entre parèntesi del títol del documental també és un símbol del temps de confinament. “Un podia quedar-se reclòs, dins un mateix, reclòs a casa”, ha reconegut Mor, “però l’Església, lluny de confinar-se, s’ha dedicat a expressar un

missatge de confiança que era esperança”. I això ho ha fet, com relata el documental, amb gestos senzills sovint com són els contactes telemàtics, per telèfon, via whatsapp, amb pregàries online, resant...

Gràcies al *boom* digital imposat, ha explicat la periodista, “hem conegut coses i iniciatives que ja es feien però que no es visibilitzaven mai. Una feina de formigues treballadores que hem pogut rebre gràcies al confinament”.

Per a **Norbert Miracle**, secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense, el documental “és un gran tast del que els cristians han fet en confinament”. Les parròquies, ha reconegut Miracle, han viscut la pandèmia inesperadament, “com tothom”. Els fidels de les parròquies acostumen a ser d’edat elevada i reconeixen que han quedat “molt mermats”. Alhora, però, hi ha hagut moltíssima creativitat. “S’ha ajudat telemàticament i amb les eines digitals moltíssima gent”.

Miracle ha agraït el treball audiovisual del documental perquè considera que dona imatge de l’Església real. “No d’aquella que se sol mostrar als mitjans de comunicació i que és plena d’extravagàncies, sinó plena de conceptes sòlids d’Església”.

Nombroses iniciatives eclesials que es reflecteixen en el documental que ni de bon tros són totes les que s’han fet en confinament. **Eduard Rey**, caputxí i president de la Unió de Religiosos de Catalunya, creu que el documental “és una espigolada ampla on hi trobes de tot, amb tantes dimensions i tants grups representats que et proporciona una visió molt ampla”.

Un documental, ha expressat Rey, que se’l senten molt seu també ja que en molts casos els religiosos han hagut de fer de càmeres, degut el confinament. “L’hem fet entre tots una mica, una experiència bonica que han sabut reunir-la en forma de documental”.

Màxim Muñoz, claretià i president de la productora Animaset creu que, per sort, les noves generacions es mouen ja en mitjans digitals i a les xarxes. “M’agrada veure com els joves religiosos també han connectat amb els mitjans digitals”, ha afirmat. Les tecnologies, però, “no supliran mai les celebracions presencials perquè en essència l’Eucaristia es viu en comunitat i rebent la comunió”, ha expressat Norbert Miracle. Però reconeix que probablement aquesta experiència farà que “es reforci la presència digital en iniciatives pastorals i juvenils”.

Des de l’òptica de les comunitats de religisos, Eduard Rey ha explicat que a les comunitats de vida religiosa compten amb gent molt gran. Una realitat que ha generat molta preocupació. “Els més joves, per exemple, ens sentíem sovint impotents i inútils. No podíem sortir tampoc perquè fent-ho posàvem en risc els altres germans de comunitat”. Ara, però, reconeix que ja pensen en com tornar al que es feia i funcionava. “El contacte humà s’enyora”, ha expressat Rey.